

store udledere af CO₂, som endnu ikke har forpligtet sig internationalt.

For os er det en mærkesag, hvilket bl.a. har ført til, at Danmark fik tildelt og påtager sig værts- og formandskabet for FN's klimakonference i 2009, som FN's generalsekretær nu taler om måske kan blive i 2008, og det vil vi da hilse velkommen.

Det her understøttes jo af Udenrigsministeriets nylige studie af, hvordan udenrigspolitikken i bred forstand kan spille en tydeligere rolle, når det gælder om at fremme en mindre CO₂-afhængig globaløkonomisk udvikling, og vi arbejder nu videre med anbefalingerne, også i EU.

Det netop afholdte ministermøde i FN's miljøprogram UNEP blev på dansk foranledning afholdt under overskriften »Miljø og globalisering«. Debatten blev understøttet af en studie iværksat af Udenrigsministeriet, og på mødet, som også generaldirektøren for WTO deltog i, foreslog den danske miljøminister, at der udvikles internationale normer for inddragelse af miljøhensyn, når virksomheder træffer beslutninger om investeringer i udlandet, præcis for at imødegå nogle af de uheldige virkninger, som hr. Frank Aaen nævnte. Vi regner med, at vi får resultater, som vil blive omsat i en række forslag til mere indgående drøftelse.

Jeg kan også nævne, at Danmark i Doharunden er blandt de varmeste fortalere for liberalisering af handel med miljøteknologi – et aspekt, Danmark også arbejder for får en vigtig plads i EU's handelsaftaler med vækstøkonomierne i Asien og Latinamerika som supplement til en ny WTO-aftale.

Sidst, men ikke mindst, er miljø et af de største indsatsområder i den danske udviklingsbistand. Formålet er at fremme bæredygtig udvikling i udviklingslandene og at afhjælpe belastningen af miljøet på globalt, nationalt og lokalt plan. Dette styrker modtagerlandenes muligheder for selv at løfte hovedansvaret på længere sigt. Det fremmer også miljø som et tværgående hensyn gennem direkte miljøindsatser både multilateralt og bilateralt. Mange indsatser bidrager direkte og indirekte til at styrke udviklingslandenes gennemførelse af forpligtelserne i de internationale miljøaftaler.

Som led i udviklingssamarbejdet har vi også i OECD-DAC været med til at udarbejde en vejledning for, hvordan udviklingslandene kan

fremme en bæredygtig udvikling gennem skattereformer på miljøområdet.

Angående skat er det jo næppe nogen hemmelighed, at skattesystemet er blevet genstand for konkurrence mellem staterne. Nogle lande har indledt, hvad der kaldes unfair eller skadelig skattekonkurrence for at tiltrække virksomheder og dermed arbejdspladser fra andre lande. Danmark og flere andre lande har indført særlige værneregler for at imødegå aggressiv nedsættelse af grundlaget for dansk beskatning. Vi er også sammen med den øvrige del af Norden indgået i fælles forhandlinger med lande, som har en lav beskatning, der kan udnyttes til omgåelse af de nordiske landes skatteregler. Derudover har Danmark i EU og OECD gennem flere år arbejdet aktivt med tiltag til imødegåelse af skadelig skattekonkurrence. Et sådant internationalt samarbejde modvirker, at den øgede globalisering medfører et globalt kapløb mod bunden i forhold til beskatningen.

KI. 10.25

Det bringer mig så frem til spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om et globalt kapløb mod bunden, hvad angår arbejdsforhold og miljø, sådan som forespørgslen jo forudskikker. Men om sammenhængen mellem handel og beskæftigelsesforhold har ILO og WTO i en rapport fra februar i år bl.a. konkluderet, at handelsliberalisering skaber behov for omstrukturering og fører til både nedlæggelse og skabelse af arbejdspladser. Sådan er det jo. Men der er ikke belæg for, at overholdelse af arbejdstagerrettigheder hæmmer et lands konkurrenceevne. Ifølge OECD foreligger der ej heller dokumentation for, at virksomheder, der lægger deres produktion i de nye vækstøkonomier, gør det for at spare på miljøomkostningerne. Dertil udgør miljøudgifterne faktisk som oftest en alt for ubetydelig del af virksomhedernes samlede omkostningsbillede. Så det er altså ikke derfor, de flytter. Der er altså ikke belæg for Enhedslistens indledende antagelse.

Man kan være, som det er fremgået, enig i, at det er en stadig udfordring at sikre, at verdens regeringer sender de rette signaler til markedet om en bæredygtig udvikling og udvikler internationale aftaler for at sikre en bæredygtig udvikling, både hvad angår miljø og arbejdsmiljø og arbejdstagerforhold. Og Danmark gør, som det er fremgået, på mange områder en ekstraordinær indsats for dette.